

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการวิเคราะห์หาตัวแปรสำคัญที่สามารถจำแนกนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนในภาคกลางที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2529 ที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในปีการศึกษา 2530 ซึ่งภาคกลางประกอบด้วย 3 เขตการศึกษา คือ เขตการศึกษา 1, 5 และ 6 รวม 17 จังหวัด คือ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ราชบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี ลพบุรี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง จำนวน 153,472 คน จำแนกเป็นศึกษาต่อ 78,501 คน และไม่ศึกษาต่อ 74,971 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนในภาคกลางที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 ที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ในปีการศึกษา 2530 จำนวน 501 คน แยกเป็นนักเรียนที่ศึกษาต่อ 229 คน และไม่ศึกษาต่อ 272 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการสุ่มจังหวัดจากทุกเขตการศึกษาของภาคกลาง ซึ่งมี 3 เขตการศึกษา คือ เขตการศึกษา 1, 5 และ 6 โดยสุ่มเขตการศึกษาละ 2 จังหวัด รวม 6 จังหวัด การเขตการศึกษา 1 ประกอบด้วยจังหวัด นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและสมุทรสาคร

จังหวัดที่สุ่มได้ คือ นครปฐม และสมุทรปราการ เขตการศึกษา 5 ประกอบด้วยจังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์และสมุทรสงคราม จังหวัดที่สุ่มได้คือ สุพรรณบุรี และประจวบคีรีขันธ์ และเขตการศึกษา 6 ประกอบด้วยจังหวัดลพบุรี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา สระบุรี สิงห์บุรีและอ่างทอง จังหวัดที่สุ่มได้คือ ลพบุรีและอ่างทอง

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้เดินทางไปติดต่อขอข้อมูลสถิติอัตราการศึกษาคือในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นของอำเภอต่าง ๆ ที่สำนักงานศึกษานิเทศก์จังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงทำการสุ่ม อำเภอ โดยจำแนกเป็นอำเภอที่มีอัตราการศึกษาคือสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 1 อำเภอ รวม 18 อำเภอ รายชื่ออำเภอที่สุ่มได้ คือ

ตารางที่ 3 จำนวนอำเภอและรายชื่ออำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอที่มีอัตราการศึกษาคือสูง ปานกลาง และต่ำ

จังหวัด	อัตราการศึกษาคือ		
	สูง (จำนวนอำเภอ)	ปานกลาง (จำนวนอำเภอ)	ต่ำ (จำนวนอำเภอ)
<u>เขตการศึกษา 1</u>			
นครปฐม	สามพราน (3)	นครชัยศรี (1)	บางเลน (2)
สมุทรปราการ	เมือง (1)	พระประแดง (1)	บางพลี (3)
<u>เขตการศึกษา 5</u>			
สุพรรณบุรี	บางปลาม้า (3)	ศรีประจันต์ (3)	สองพี่น้อง (3)
ประจวบคีรีขันธ์	หัวหิน (2)	เมือง (3)	กุยบุรี (2)
<u>เขตการศึกษา 6</u>			
ลพบุรี	เมือง (3)	ชัยบาดาล (3)	สระโบสถ์(2)
อ่างทอง	เมือง (3)	โพธิ์ทอง (2)	แสวงหา (2)

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยได้ขอรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดต่าง ๆ เช่น โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ ของอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ส่วนรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยเดินทางไปติดต่อขอที่สำนักงานการศึกษาจังหวัด แล้วจึงทำการสุ่มโรงเรียนจากอำเภอที่สุ่มได้มาอำเภอละ 2 โรงเรียน รวม 36 โรงเรียน เฉพาะอำเภอที่มีการศึกษาต่อสูง ทำการสุ่มโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลมา 1 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนอื่น ๆ ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รายชื่อโรงเรียนที่สุ่มได้ดังตาราง 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนโรงเรียนและรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามอำเภอที่มีอัตราการศึกษาคือสูง ปานกลาง และต่ำ

จังหวัด	สูง (จำนวนโรงเรียน)	ปานกลาง (จำนวนโรงเรียน)	ต่ำ (จำนวนโรงเรียน)
นครปฐม	อ.สามพราน (39) วัดศรีสรรเพชร วัดวังน้ำขาว	อ.นครชัยศรี (42) วัดกลางบางแก้ว วัดศรีมหาโพธิ์	อ.บางเลน (52) วัดลานคา วัดบางภาษี
สมุทรปราการ	อ.เมือง (60) เทศบาล 3 (คลองตาเต็ด) วัดคลองบางปีง	อ.พระประแดง (39) วัดบางหญ้าแพรก วัดท้องคุ้ง (แจ้งตระกุล)	อ.บางพลี (38) วัดมงคลนิมิตร วัดศรีวารีน้อย
สุพรรณบุรี	อ.บางปลาม้า (60) วัดศุขเกษม วัดสาละ	อ.ศรีประจันต์(40) วัดสามจั่น วัดโพธิ์นิรมิต	อ.สองพี่น้อง (62) บ้านบัวขาว วัดทับกระดาน
ประจวบคีรีขันธ์	อ.หัวหิน (34) เทศบาลบ้านหัวหิน บ้านสมอโพระ	อ.เมือง (44) บ้านอ่าวน้อย บ้านหนองยายแอม	อ.กุยบุรี (40) วัดทุ่งน้อย บ้านคอนกลาง
ลพบุรี	อ.เมือง (95) อนุบาลลพบุรี วัดโพธิ์ระหัด	อ.ชัยบาดาล () วัดสุนทรเทพคีรี บ้านชัยยาง	อ.สระโบสถ์() วัดทุ่งท่าช้าง บ้านชัยตะกั่ว
อ่างทอง	อ.เมือง (28) เทศบาล 3 (วัดชัยมงคล) วัดบ้านอิฐ	อ.โพธิ์ทอง (39) วัดทางพระ วัดโพธิ์ราชวร	อ.แสวงหา (21) วัดยาง วัดรางฉนวน

ขั้นที่ 4 ผู้วิจัยเดินทางไปที่โรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับขอจดรายชื่อนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2529 แล้วทำการสุ่มนักเรียนมาโรงเรียนละ 15 คน โดยแยกเป็นกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ตามเป็นสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของโรงเรียนนั้น ๆ ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ศึกษาต่อ 250 คน และไปศึกษาต่อ 290 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1. แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้คือ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยตัวแปรที่ศึกษา จำนวน 13 ตัวแปร คือ ตัวแปรอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร จำนวนบุตรที่ได้รับการศึกษาชั้นสูง อายุของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ความมุ่งหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูง ความต้องการใช้แรงงานของครอบครัว ระยะทางระหว่างบ้านถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา ความสะดวกในการคมนาคม ความเจริญของถิ่นที่อยู่อาศัย ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน หลังจากนั้นจึงนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขปรับปรุงและได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2528 ที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในปีการศึกษา 2529 จำนวน 50 คน ในอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง เพื่อตรวจสอบความหมายของภาษาที่ใช้และเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ $\frac{1}{2}$ - 1 ชั่วโมง และไม่พบปัญหาอะไรจึงนำแบบสัมภาษณ์มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การให้ค่าหรือคะแนนของตัวแปร

1. อาชีพ แบ่งออกเป็น 5 ชั้น ให้คะแนน ดังนี้

ระดับอาชีพที่ไม่ต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝนเป็นพิเศษ เช่น นักการภารโรง

อาชีพกวาดถนน กรรมกร ให้ 1 คะแนน

ระดับอาชีพกึ่งทักษะ เช่น คนขับรถ คนรับใช้ เสมียนพิมพ์ตัด ให้ 2 คะแนน
 ระดับผู้ประกอบการอาชีพอาศัยทักษะการฝึกฝนและประสบการณ์เฉพาะ เช่น ช่างไม้
 ช่างตัดเสื้อผ้า พนักงานขายของ ช่างนา ช่างสวน ช่างประมง ให้ 3 คะแนน

ระดับกึ่งวิชาชีพ เช่น เลขานุการส่วนตัว ผู้จัดการร้านเล็ก ๆ ให้ 4 คะแนน
 ระดับวิชาชีพ เช่น พยาบาล อาจารย์ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นายทหาร นายตำรวจ
 ให้ 5 คะแนน

2. รายได้ คิดรายได้ต่อเดือนของบิดามารดาารวมกันหรือของผู้ปกครอง ให้คะแนน เช่น
 รายได้ 3,000 บาทต่อเดือน ให้ 3,000 คะแนน
 รายได้ 5,000 บาทต่อเดือน ให้ 5,000 คะแนน
3. ระดับการศึกษา ใช้จำนวนปีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียน
 ให้คะแนน เช่น

ไม่ได้เรียน ให้ 0 คะแนน

จบประถมศึกษาปีที่ 3 ให้ 3 คะแนน

จบประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ 4 คะแนน

จบประถมศึกษาปีที่ 7 ให้ 7 คะแนน

จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ 10 คะแนน

4. จำนวนบุตร ให้นำจำนวนบุตรทั้งหมด ให้คะแนน เช่น

1 คน ให้ 1 คะแนน

2 คน ให้ 2 คะแนน

3 คน ให้ 3 คะแนน

5. จำนวนบุตรที่ได้รับการศึกษาชั้นสูง ให้นำจำนวนบุตรคนที่ทุกคนที่ศึกษาในระดับสูง
 กว่าการศึกษาภาคบังคับ ให้คะแนน เช่น

ไม่มี ให้ 0 คะแนน

1 คน ให้ 1 คะแนน

2 คน ให้ 2 คะแนน

6. อายุของผู้ปกครอง ให้ใช้อายุจริงโดยนับจำนวนเป็นปี ให้คะแนน เช่น
อายุ 40 ปี ให้ 40 คะแนน
อายุ 60 ปี ให้ 5 คะแนน
7. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ให้คะแนน ดังนี้
บิดามารดาเป็นหม้าย, หย่าร้าง ให้ 0 คะแนน
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ให้ 1 คะแนน
8. ระดับความมุ่งหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูง ให้คะแนน ดังนี้
ไม่มุ่งหวังให้ศึกษาต่อ ให้ 0 คะแนน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ 1 คะแนน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ 2 คะแนน
ระดับอนุปริญญา ให้ 3 คะแนน
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ให้ 4 คะแนน
9. ความต้องการใช้แรงงานของครอบครัว ให้คะแนน ดังนี้
ไม่ต้องการใช้แรงงาน ให้ 0 คะแนน
ต้องการใช้แรงงาน ให้ 1 คะแนน
10. ระยะทางระหว่างบ้านถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา นับเป็นกิโลเมตร ให้คะแนน เช่น
ระยะทาง 7 กิโลเมตร ให้ 7 คะแนน
ระยะทาง 10 กิโลเมตร ให้ 10 คะแนน
11. ระดับของความสะดวกในการคมนาคมจากบ้านไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้คะแนน
ดังนี้
- ลำบากมาก หมายถึง เดินทางได้สะดวกในบางฤดูกาล
ในฤดูฝนไม่สามารถเดินทางได้โดยสะดวก ให้ 1 คะแนน
- ลำบาก หมายถึง เดินทางได้สะดวกสามารถเดินทาง
ได้ตลอดปี แต่ถนนเป็นถนนดินหรือลูกรัง ไม่มีรถประจำทาง
หรือนักเรียนสามารถเดินทางโดยจักรยานได้ แต่ใช้เวลา
เกินกว่า 1 ชั่วโมง ให้ 2 คะแนน

- ปานกลาง หมายถึง เดินทางได้สะดวก มีรถประจำทาง
วิ่งผ่านโดยแต่ละเที่ยวใช้เวลาห่างกันเกินกว่าชั่วโมงต่อเที่ยว ให้ 3 คะแนน
- สะดวก หมายถึง เดินทางได้สะดวกมีรถประจำทางวิ่งผ่าน
โดยแต่ละเที่ยวใช้เวลาห่างกันไม่เกิน 1 ชั่วโมงต่อเที่ยว ให้ 4 คะแนน
- สะดวกมาก หมายถึง มีรถประจำทางวิ่งตลอดเวลาทุกวัน ให้ 5 คะแนน
12. ระดับความเจริญของถิ่นที่อยู่อาศัย ให้คะแนน ดังนี้
- อยู่ในท้องถิ่นห่างไกลชุมชน ไม่มีไฟฟ้า อยู่นอกเขตบริการ
ไปรษณีย์ ติดต่อกับสังคมภายนอกได้ด้วยความสะดวก ให้ 1 คะแนน
- อยู่ในท้องถิ่นห่างไกลชุมชน ไม่มีไฟฟ้า อยู่นอกเขตบริการ
ไปรษณีย์ แต่ติดต่อกับสังคมภายนอกได้ไม่ลำบากนัก ให้ 2 คะแนน
- อยู่ในท้องถิ่นที่มีไฟฟ้าใช้ หรืออยู่ในเขตบริการไปรษณีย์
ติดต่อกับสังคมภายนอกได้สะดวก แต่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ให้ 3 คะแนน
- อยู่ในเขตสุขาภิบาล ที่ยังไม่มี ความเจริญ เช่น
สุขาภิบาลตำบล หรืออยู่ใกล้ตัวเมือง เช่น อำเภอ
หรือจังหวัด สามารถติดต่อกับภายนอกได้สะดวกมาก ให้ 4 คะแนน
- อยู่ในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาลที่มีความเจริญ
มีบริการไฟฟ้า น้ำประปา ให้ 5 คะแนน
13. ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน ให้คะแนน ดังนี้
- ไม่ต้องการศึกษาต่อ ให้ 0 คะแนน
- ต้องการศึกษาต่อ ให้ 1 คะแนน
14. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้คะแนนเฉลี่ยจากระดับผลการสอบปลายปีของชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6

การคิดค่าหรือคะแนนของตัวแปร ที่เกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง เช่น อาชีพ ระดับการศึกษา อายุ ความมุ่งหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูง จะถือคะแนนของบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว คนหนึ่งที่มีระดับการศึกษาและระดับอาชีพสูงที่สุด กรณีที่ระดับการศึกษาและระดับอาชีพเท่ากันจะถือคะแนนของบิดาเพียงคนเดียว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เดินทางไปติดต่อขอข้อมูลสถิติอัตราการศึกษาคือในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของอำเภอต่าง ๆ ที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงทำการสุ่มอำเภอที่มีอัตราการศึกษาคือสูง ปานกลาง และต่ำ มาอย่างละ 1 อำเภอ รวม 3 อำเภอ และผู้วิจัยได้ขอรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดต่าง ๆ เช่น โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ ของอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ส่วนรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยเดินทางไปติดต่อที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และทำการสุ่มโรงเรียนมาอำเภอละ 2 โรงเรียน รวม 6 โรงเรียน

เมื่อได้รายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย ไปที่โรงเรียนเพื่อขอรายชื่อนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2529 และขอคัดลอกรายชื่อนักเรียนและสอบถามครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นว่า นักเรียนคนใดได้ศึกษาต่อและคนใดไม่ศึกษาต่อ และแยกกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ แล้วจึงทำการสุ่มชื่อนักเรียนตามสัดส่วนของนักเรียนที่ศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อมาโรงเรียนละ 15 คน

เมื่อได้รายชื่อนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยจึงคัดลอก ที่อยู่ ชื่อผู้ปกครอง อาชีพ และคะแนนผลการสอบปลายปีจากสมุดประจำชั้น แล้วจึงเดินทางไปที่บ้านของนักเรียนเพื่อขอสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตัวแปรที่เก็บจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร จำนวนบุตรที่ได้รับการศึกษาชั้นสูง อายุของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ความมุ่งหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูง และความต้องการใช้แรงงานของครอบครัว ส่วนระยะทางระหว่างบ้านถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา ความสะดวกในการคมนาคม ความเจริญของถิ่นที่อยู่อาศัย ใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ปกครองร่วมกับการสังเกตของผู้วิจัย และความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตัวนักเรียน ซึ่งเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ประมาณ $\frac{1}{2}$ ถึง 1 ชั่วโมงต่อราย สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเก็บรวบรวมข้อมูล โดยบันทึกในแบบบันทึกของผู้วิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2530 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 รวมกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้ 501 คน แยกเป็นนักเรียนที่ศึกษาต่อ 229 คน และไม่ศึกษาต่อ 272 คน

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยวิธีถามซ้ำและตรวจสอบจากผู้ให้ข้อมูล 2 ฝ่าย ตัวอย่าง เช่น อาชีพและรายได้ ตรวจสอบโดยถามถึงตำแหน่ง สถานที่ทำงาน พื้นที่ทำกิน เงินเดือน ปริมาณผลผลิต และราคาของผลผลิต ระดับการศึกษาตรวจสอบโดยถามสถาบันการศึกษาที่จบ จำนวนบุตร ตรวจสอบโดยถามจำนวนปีที่จบการศึกษาและจำนวนน้อง จำนวนบุตรที่ได้รับการศึกษาชั้นสูง ตรวจสอบโดยถามระดับชั้นที่กำลังเรียนหรือจบ อายุตรวจสอบโดยถามปีที่เกิด สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ความมุ่งหวังที่จะให้บุตรได้รับการศึกษาชั้นสูง ตรวจสอบโดยถามผู้ปกครองและตัวนักเรียน ความต้องการใช้แรงงาน ตรวจสอบโดยถามพื้นที่ทำกิน ระยะทางระหว่างบ้านถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา ตรวจสอบโดยถามผู้ปกครองที่อยู่ใกล้เคียง ถามครูและจากการสังเกตของผู้วิจัย ความสะดวกในการคมนาคมและความเจริญของถิ่นที่อยู่อาศัย ตรวจสอบโดยถามครูและการสังเกตของผู้วิจัย ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนตรวจสอบโดยถามผู้ปกครอง และเพื่อนที่เรียนชั้นเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Sciences) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. ในการอธิบายสภาพตัวแปรในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ
2. ในการวิเคราะห์ตัวแปรเพื่อจำแนกกลุ่มใช้สถิติวิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) วิธีวิเคราะห์ทางตรง ซึ่งเป็นวิธีวิเคราะห์วิธีหนึ่งซึ่งสามารถคัดเลือกตัวแปรชุดหนึ่งซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยจะชี้ให้เห็นว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มใดนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรอะไรบ้าง สมการที่ได้เรียกว่า สมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) จะให้ค่าน้ำหนักของตัวแปร ที่สามารถนำมาใช้ในการคาดคะเนประมาณการเป็นสมาชิกของกลุ่ม รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ก